

Anduličko, houha

Ze Ševětína u Třeboně

An - du - li - čko, hou - ha, dí - tě mo - je, ně - co si
o lás - ce po - vjí - dej - me, ně - co si o lás - ce po - vjí - dej - me.

Anduličko, houha - dítě moje,
něco si o lásce povjídáme.

Budeme si - houha povjidati,
kterak se budeme mjllovati.

Sedneme se houha - mezi duby,
tam sobě povjíme všecko všudy.

Naše láska houha - není stálá,
jako ta vodička mezi skalma.

Ta vodička houha - pryč uplyne,
ta naše láska zas pomjine.